

opusdei.org

Mariano Fazio: „Oddělení církve a státu je evangelijní, protože klerikalismus není křesťanský.“

Rozhovor v novinách La Voz de Galicia s Mons. Fazio, generálním vikářem Opus Dei.

24.08.2016

V prosinci 2014 byl jmenován generálním vikářem Opus Dei **Marian Fazio (Buenos Aires, 1960).**

Doktor filosofie a magistr historie, osobní přítel papeže Františka, se rozhodl strávit dny odpočinku a formace v Galicii, protože jeho prarodiče z matčiny strany pochází z Laxe (A Coruña). „Chtěl jsem si prohloubit znalosti o svých kořenech a hned od první chvíle jsem se cítil jako doma“, říká.

V ty dny bydlel na koleji La Estila de Santiago a navštívil mnoho míst. Dokonce ušel jednu etapu Cesty (Svatojakubská pouť). Přiznává se: „Udivují mě přírodní a kulturní krásy Galicie, ale hlavně si myslím, že je tu jeden duchovní poklad, a to jsou ostatky apoštola“.

Jak vnímáte, jako Argentinec a Latinoameričan, Františkovo papežství?

Je to požehnání od Boha. Jako věřící si myslím, že každý papež je takový, jakým ho chce mít Duch svatý v daném období církve. Svět prochází

obdobím nadměrného individualismu, nestability, násilí a papež nabízí blízkost, milosrdenství a soucit. Je to poselství, které oslovuje mnoho lidí, i ty, kdo jsou církvi hodně vzdáleni.

Poznal jste papeže ještě před jeho zvolením a nyní jste mu hodně nablízku. Změnil se v něčem?

Je to tentýž člověk, stejný, hluboký duchovní život, na to se moc neukazuje, ale vše, co koná, a všechna jeho gesta mají svůj původ v úzkém spojení s Bohem. Takto to už bylo v Buenos Aires. Vždy jsem obdivoval jeho schopnost kázat. Po každém kázání jsem si zapamatoval tři myšlenky. A nyní to můžeme pozorovat i v rovině všeobecné. V Buenos Aires byl zdrženlivější, bojácnější. Při společenských setkáních nebyl rád středem pozornosti. Myslím si, že po zvolení tento svůj ostych překonal a celou

svou osobnost vložil do služby univerzální církve.

Jaký je vztah Opus Dei k tomuto papeži, který je charakterizován jako příliš progresivistický, například co se týče homosexuality?

Od té doby, co jsem ho poznal v roce 2000, mám k němu bezvýhradné sympatie. Vždy si vážil poselství Opus Dei - posvěcování uprostřed světa. Několikrát dal najevo své antiklerikální postoje, tj. že církve nejsou jen kněží a že nejenom oni mají evangelizovat. My všichni máme uprostřed světa dávat Krista poznat druhým lidem. A to je i poselství Opus Dei, proto ten soulad. Na druhé straně mám zkušenost, že kdykoliv jsem požádal o schůzku se Svatým otcem, otevřel mi dveře s důvěrou a blízkostí, kterou si nezasluhuji.

Jaká je situace Opus Dei ve světě?

Dílo se nachází uprostřed světa, jeho poselství je posvěcování světa a proto jsou před námi stejné výzvy, jaké mají i ti, kdo chtějí žít svůj život v sekularizovaném světě v souladu se svou vírou. Díky Bohu je nás více než 90 000, jsme v sedmdesáti zemích a připravujeme další rozšiřování Díla. Zároveň si ale uvědomujeme, jako jakákoliv jiná církevní instituce, že ze sociologického hlediska je předávání křesťanského poselství obtížnější.

Napsal jste hodně knih o sekularizaci moderních společností. Co soudíte o tomto fenoménu?

Sekularizace v tom záporném smyslu slova znamená organizovat soukromý, společenský a kosmopolitní život bez ohledu na Boha, jako by Bůh neexistoval. Tento přístup vytváří duchovní poušť, smutek, úzkost, pesimismus a depresi, protože, jak říká sv.

Augustin, jsme stvořeni pro Boha. Ale existuje také sekularizace pozitivní, kterou jsem už vícekrát nazval odklerikalizováním. Znamená to, že máme vyvodit závěry z evangelia, kde se říká dávat císaři, co je císařovo, a Bohu, co patří Bohu. Rozlišovat náboženství a politiku, církev a stát. Rozlišovat ale neznamená stavět se proti. Všichni musíme spolupracovat na dobrou společnost, ale každý na svém místě. Toto rozlišování prostředí, oddělení církve a státu, je něco hluboce evangelijní, protože klerikalismus není křesťanský.

Máte pocit, že mírumilovný ateismus byl nahrazen útoky proti katolické církvi?

Pán řekl, že ti, kdo ho budou následovat, budou trpět, a že každý musí na sebe vzít svůj kříž, a že učedník není nad svého pána. A proto jestliže Pán byl odsouzen na

smrt nespravedlivě, křesťané, kteří ho chtějí zblízka následovat, budou trpět také. Evangelium, kříž, je známkou protivenství a důležité je, že sůl nesmí ztratit svou slanost a my křesťané, jak říká Pán, musíme být světlem světa.

Xurxo Melchor

La Voz de Galicia

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
mariano-fazio-oddeleni-cirkve-a-statuje-evangelijni/](https://opusdei.org/cs-cz/article/mariano-fazio-oddeleni-cirkve-a-statuje-evangelijni/) (21.03.2026)